

عنوان مقاله:

چگونه توانستم گوشه گیری و کمروبی را در رضا دانش آموزان کلاس چهارم دبستان شهیدان نوروزی و رضایی را حل کنم

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمد علی پورآتنی - دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان ساری

خلاصه مقاله:

توجه خاص اولیاء و مربیان به مبانی تربیت اجتماعی و تقویت مهارت های ارتباطی، از اساسی ترین مسائل درپیشگیری و درمان کمروبی کودکان و نوجوانان است. در این اقدام پژوهی سعی شده است که دانش آموز کمروبی که در مدرسه ی کارورزی بنده در حال تحصیل است را زیر نظر قرار دهم. در طول چندماه که از روند حل کردن مشکل این دانش آموز می گذشت، باتوجه و استفاده از راهکاری علمی و عملی به تدریج شاهد تغییراتی در رفتار و گفتار آن دانش آموز شدم و این مشاهدات بر توان و انگیزه ی بنده برای ادامه ی حل این معضل می افزود. با تشخیص این موضوع که از طرفی کم رویی رضا بخشی از شخصیت کلی اوست، از طرف دیگر ممکن است از یک تجربه خاص یا علل محیطی یا ترس و اضطراب ناشی شود، توانستم با ارائه راهکارهایی چون ایجاد ارتباط خوب، استفاده از جملات ناتمام، دادن مسئولیت و نسبت به جلب اعتماد او و کاهش کم رویی اش قدمی، شرکت دادن در فعالیتهای گروهی بردارم. یافته های بدست آمده از این تحقیق این می باشد که با القای تواناییهای کودکان و تقویت ویژگیهای مثبت آنان و ایجاد فضای دوستانه در کلاس می توان محیط مناسبی برای شرکت فعال دانش آموزان بویژه دانش آموزان کم رو فراهم کرد. نتیجه های حاصل از این تحقیق این می باشد که شناسایی علل کم رویی مهمترین گام در کاهش کم رویی است. نقش اولیای دانش آموز و معلم در کاهش و افزایش کم رویی وی بسیار مهم می باشد و تشویق و ترغیب دانش آموز برای شرکت در کار گروهی نقش بسزایی در افزایش اعتماد به نفس او دارد

کلمات کلیدی:

کم رویی، اقدام پژوهی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981847>

